Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 13. Stanisławów, dnia 1. grudnia 1927. Rok VII.

Dziennik Urzędowy

WOJEWÓDZTWA STANISŁAWOWSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Wydział Prezydjalny Województwa w Stanisławowie.

Wychodzi 1-go każdego miesiąca. Cena egzempl. wraz z dodatkiem 1 zł.

Prenumeratę należy uiszczać przez Pocztową Kasę Oszczędności na konto Nr. 39672.

Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia władz i urzędów, oraz ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają z ich stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji. Opłata za wiersz pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 10 groszy, za całą szpaltę 5 złotych za stronę 10 złotych. Należytość za ogłoszenia należy uiszczać przez POCZTOWĄ KASĘ OSZCZĘDNOŚCI na konto Nr. 39672.

Treść Działu Urzędowego:

Dział nieurzędowy.

I.

OKÓLNIKI URZĘDU WOJEW. DO STAROSTW.

39.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej.

Wiadomem czyni wszem wobec i każdemu z osobna, iż otrzymawszy listy komisyjne wystawione w Limie dnia 21 czerwca 1927 r, którymi Prezydent Republiki Peru upełnomocnił

Pana Alfonso Leguia Rios

jako Honorowego Konsula Republiki Peru z siedzibą w Warszawie uznał i uznaje w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej w charakterze Konsula Honorowego Republiki Peru w Warszawie P. Alfonso Leguia Rios, jego listom komisyjnym udziela Exequatur, polecając zarazem władzom państwowym polskim użyczanie mu wszelkiej należytej pomocy przy spełnianiu jego obowiązków, gdzieby tego zaszła potrzeba.

Warszawa, dnia 27. września 1927 r.

L. S. Prezes Rady Ministrów: (—) J. MOŚCICKI.
(—) J. PIŁSUDSKI.

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) AUGUST ZALESKI.

Województwo Stanisławowskie.
Wydział Prezydjalny.

L. 11089/Pr/a. Stanisławów, dnia 10. listopada 1927.

A. Leguia Rios, Konsul Honorowy Republiki Peru — exequatur.

Okólnik Nr. 1196.

Wszystkim Panom Starostom

udzielam do wiadomości, stosownie do reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 5. listopada b. r. Nr. D. II. P. P. 2534/27.

Wojewoda: w z. KONCOWICZ, wr.

WYDZIAŁ SAMORZĄDOWY.

40.

Województwo Stanisławowskie.

L. S. A. 18101/27.

Stanisławów, dnia 25. października 1927.

W sprawie współdziałania z gminą m. st. Warszawy w zakresie zapobiegania wzrostowi bezdomnych w Warszawie

Okólnik Nr. 1109.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 13. października 1927 Nr. S. G 4140 zwróciło uwagę na występujące w ostatnich czasach w coraz

jaskrawszej formie zjawisko masowego napływu do st. m. Warszawy osób, które nie mając zapewnionego w niej pomieszczenia ani środków utrzymania przybywają tam bądź w celu wyszukania sobie pracy i dachu nad głową, bądź też, co często się zdarza, bez jakiegokolwiek określonego celu. Stwierdzono pozatem w bardzo licznych wypadkach, że powodem napływu wymienionych osób jest potępienia godna dążność słabszych finansowo związków komunalnych (gmin wiejskich, mniejszych miast) do uchylenia się od spełnienia ustawowo na nich ciążącego obowiązku zapewnienia tym osobom świadczeń, należnych im z mocy obowiązującej ustawy o opiece społecznej. Z drugiej strony rozpowszechnione z gruntu fałszywe wiadomości o łatwości znalezienia pomieszczenia w Warszawie w związku z akcją budowy baraków dla bezdomnych przez Magistrat stołeczny pęd bezdomnych w Warszawie w wysokim stopniu podsycają i potęgują.

Celem zapobieżenia powyższemu stanowi rzeczy, wysoce niekorzystnem także z punktu widzenia bezpieczeństwa stolicy.

Polecam Panom Starostom, aby niezwłocznie zwrócili uwagę położonych na podległym im obszarze związków komunalnych na obowiązki wypływające dla nich z mocy ustawy z dnia 16. sierpnia 1923 r, o opiece społecznej (Dz. U. R. P., Nr. 92 poz. 726) wezwał je do ścisłego spełniania tych obowiązków. Należy zwrócić szczególną uwagę na tę okoliczność, w związku z art. 1 i art. 3 p. b. ustawy o opiece społecznej dostarczanie dachu nad głową bezdomnym należy bez wątpienia do zakresu opieki społecznej.

Przy tej sposobności zwrócą Panowie Starostowie uwagę gmin z poleceniem uświadomienia szerszych warstw ludności o trudnościach znalezionia w stolicy dachu nad głową i pracy. W szczególności należy wskazać, że w stolicy istnieje tak gwałtowny brak pomieszczeń, że m. st. Warszawa nie może ich dostarczyć własnym mieszkańcom, a tem mniej przyjezdnym z innych gmin. Prowadzona przez gminę stołeczną akcja budowy baraków dla bezdomnych pokrywa zaledwie drobną część potrzeb stałych mieszkańców stolicy. W sytuacji tej m. st. Warszawa zmuszona przeto będzie korzystać z całą bezwzględnością w stosunku do przyjezdnych z postanowień ustawy o opiece społecznej, upoważniających do odsyłania potrzebujących opieki do gmin, w których posiadają oni prawo do opieki trwałej oraz do domagania się zwrotu kosztów wynikłych zarówno z odesłania, jak z wykonania czasowej opieki w Warszawie

Z uwagi na ten stan rzeczy należy przestrzec związki komunalne przed dalszem kontynuowaniem przez nie polityki przerzucania świadczeń związanych ze spełnianiem opieki społecznej na inne związki komunalne, a zwłaszcza m. st. Warszawę, gdyż w ten sposób narażą siebie na ponoszenie niestosunkowo większego ciężaru w postaci zwrotu wspomnianych w końcowem zdaniu poprzedniego ustępu kosztów, które w wypadku, gdyby się wzbraniały zwrócić je dobrowolnie, ściągnięte od nich będą przy zastosowaniu środków przewidzianych w art. 17 i 18 wymienionej ustawy.

W końcu ze względu na to, że gminy zwracają się często do podległych mi władz i urzędów o udzielenie im pomocy przy odsyłaniu potrzebujących opieki do innych gmin, zarządzam, by władze i urzędy mi podległe pomocy tej udzielały tylko wówczas, gdy żądające jej gminy wykażą się przewidzianem w art. 12 ustawy o opiece społecznej pismem gminy zobowiązanej do udzielenia trwałej opieki, że uznaje swój obowiązek do opieki oraz oświadcza gotowość przyjęcia potrzebującego opieki.

Wojewoda: w z. KONCOWICZ, wr.

II.

OBWIESZCZENIA, KONKURSY, OGŁOSZENIA, EDYKTY, KOMUNIKATY etc.

Województwo Stanisławowskie.

L. A. D. 12460/27.

Stanisławów, dnia 9. listopada 1927.

W sprawie terminu zgłaszania pretensji do Biura Weteranów Stanów Zjednoczonych o uzyskanie odszkodowania wojennego.

OBWIESZCZENIE.

Reskryptem z dnia 12-go października 1927 r., Nr AA 5639/Prez /27/R. nadesłało Ministerstwo Spraw Wewnętrznych następujący komunikat Ministerstwa Spraw Zagranicznych. datowany z dnia 27. września 1927 r Nr. K. IIa 6843/27:

W sprawie odszkodowań wypłacanych przez Rząd Stanów Zjednoczonych Ameryki rodzinom żołnierzy Armji Amerykańskiej poległych w wojnie światowej Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości, że na podstawie obowiązującego obecnie regulaminu Biura Weteranów Stanów Zjednoczonych Ameryki podania osób, które były zależne materjalnie od poległych na wojnie, ewentualnie zmarłych z powodu wypadków podczas służby w wojsku Stanów Zjednoczonych, mogą być przedkładane Dyrekcji Biura Weteranów Stanów Zjednoczonych w Waszyngtonie jedynie przed upływem lat dziesięciu od daty śmierci danego żołnierza Zatem w r. 1928 ulegną przedawnieniu niezgłoszone pretensje tego rodzaju wynikłe wskutek wypadków podczas wojny światowej.

O wypłatę odszkodowania wojennego mogą się ubiegać: żona, o ile nie wyszła za mąż ponownie, dzieci, matka lub ojciec, pasierby, nieślubne lub adoptowane dzieci poległego, ewentualnie zmarłego w związku ze służbą w wojsku Stanów Zjednoczonych.

Wobec powyższego osoby zainteresowane, które dotychczas nie zgłosiły swych pretensyj winne w interesie własnym zgłosić swe podania bezpośrednio do: „U. S Weterans Bureau Waschüngton D. C." lub też należycie ostemplowane do Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Podanie wstępne może być w formie zwykłego listu, w języku polskim. W podaniu należy wyszczególnić imię i nazwisko danego żołnierza, nazwę miejscowości w Stanach Zjednoczonych Ameryki, z której wstąpił do służby w wojsku — i o ile możliwe — rodzaj broni i ewentualnie dokładny adres wojskowy.

Powyższe nie dotyczy spraw będących w toku załatwienia lub załatwionych.

Wojewoda: w z. KONCOWICZ, wr.

Województwo Stanisławowskie.

L. RW. 4450 ex 1927.

Stanisławów, dnia 9. listopada 1927.

OBWIESZCZENIE.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczyposp. z dnia 24. czerwca 1927 r., o zagospodarowaniu lasów nie stanowiących własności Państwa (Dz U Nr 57, poz 504) dąży w art. 8 i 9 do oparcia gospodarki leśnej na racjonalnych i trwałych podstwach przez wprowadzenie obowiązku eksploatacji lasu na podstawie zatwierdzonego planu urządzenia gospodarstwa leśnego wzgl. programu gosp. Z chwilą wejścia w życie rozporządzenia 1 lipca 1927 r., wyrąb lasu dokonywany być może tylko na zasadzie zatwierdzonych planów wzgl. programów a każdy wyrąb niezgodny z zatwierdzonym planem wzgl. programem lub dokonywanym w lesie, nie posiadającym takiego planu lub programu, uważany jest przez rozporządzenie za nieprawny i podlega karze z art. 42 wzgl. 43.

Ponieważ opracowanie planu urządzenia gospodarstwa leśnego wymaga szczególnie przy dużych lasach dłuższego czasu, art. 53 rozporządzenia przewiduje, że do 30. czerwca 1932 r., także większe lasy (ponad 30, 50 wzgl 100 ha — § 1 rozp. Ministerstwa Rolnictwa z dnia 1. lipca 1927 Dz. U. Nr. 59, poz. 520) mogą być zagospodarowane według programów gospodarczych. Wyjątek stanowią wszystkie lasy obciążone służebnościami na obszarze b. Królestwa Kongresowego oraz w województwach południowych te lasy obciążone służebnościami, w których serwitutanci zażądają zagospodarowania ich na podstawie planów gospodarstwa leśnego Wyjątki te (art 53) ustanowione zostały dla zachowania włościanom tych praw, które dotąd posiadali (art. 140 ustawy o organizacji ziemskiej włościan Zb Pr b. ces. rozp. tom IX osób dod. ks. IX wyd 1913 r i art. 9 ustawy lasowej z dnia 3. grudnia 1852 Dz. U Nr 250).

Jakkolwiek ustanowienie w rozp przymusu oparcia gospodarki leśnej na zatwierdzonych programach gosp. a od roku 1932 na zatwierdzonych planach urządzenia gospodarstwa leśnego, stworzyło może chwilowe pewne niedogodności dla właścicieil lasów, to moment oparcia naszej gospodarki leśnej na trwałych podstawach jest tak ważny, że wobec niego ustąpić muszą te chwilowe niedogodności na drugi plan, tembardziej, że rozp. w art. 9 stawia tak niewygórowane wymogi co do programów gospodarczych, że opracowanie ich w krótkim czasie nie może przedstawiać dla właścicieli lasów żadnych poważniejszych trudności. Program gospodarczy bowiem musi zawierać tylko 1) odręczny szkic sytuacyjny lasu, 2) zwięzły opis siedliska i drzewostanów 3) wskazanie czasu, miejsca i rozmiaru użytkowania i 4) wskazanie terminu i sposobu zalesienia. Tego rodzaju program da się nawet dla dużych lasów opracować w ciągu 3 4 tygodni, a ponieważ rozporządzenie obowiązuje już od przeszło 3 mies, właściciele lasów mieli aż nadto dużo czasu na opracowanie takich programów gospodarczych i uzyskanie ich zatwierdzenia

By jaknajdalej zagwarantować właścicielom lasów możność prowadzenia nieprzerwanej normalnej gospodarki leśnej, ustęp 1 art 11 rozporządzenia przewiduje, że w razie gdyby właściciel w ciągu dwóch miesięcy od dnia przedstawienia programu gospodarczego nie został powiadomiony o decyzji władzy co do jego zatwierdzenia, ma on prawo podjąć zamierzone w programie czynności gospodarcze w całości wzgl. w takim zakresie, który władza mu wskaże przed upływem dwumiesięcznego terminu

Jeżeli zaś władza w ciągu tych dwóch miesięcy zawiadomi właściciela lasu, że nie zatwierdza na razie programu lecz wskazuje tylko w jakim zakresie może właściciel lasu podjąć przewidziane w programie czynności gospodarcze wtedy właściciel winien się zastosować do tych wskazówek Są to prawa i obowiązki właścicieli lasów wynikające z rozporządzenia, w których żadne zarządzenie władzy nie może wprowadzać zmian. W końcu Ministerstwo zwraca uwagę na przepis ustępu 2 art. 11, zawierający warunki, w których następuje „milczące" zatwierdzenie całego planu. Przepis ten wszakże wchodzi w życie dopiero dnia 1 lipca 1920 (art. 54 rozporządzenia) lecz ma wogóle zastosowania do lasów obciążonych służebnościami na obszarze b. Królestwa Kongresowego.

Wojewoda: w z. KONCOWICZ, wr.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie art 20 i 21 ust 3 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o uregulowaniu finansów komunalnych, oraz na podstawie statutu o podatku komunalnym od przedmiotów zbytku i wygody osobistej, zatwierdzonego reskryptem Województwa w Stanisławowie z dnia 27. października 1927 r. L. SA 18384/27 wprowadza się na rzecz kosowskiego Powiatowego Związku komunalnego podatek od przedmiotów zbytku i wygody osobistej.

§ 1.

Przedmiot opodatkowania stanowią rowery.

§ 2.

Od podatku wolne są rowery, służące do użytku władz państwowych i komunalnych. Wolne od podatku są również rowery pozostające w posiadaniu przedstawicieli państw obcych, oraz osób czasowo przebywających w obrębie powiatu nie dłużej niż 4 tygodnie lub też przebywających czasowo dłużej niż 4 tygodnie, ale zamieszkałych stale w obrębie innego związku komunalnego, w którym podatek od rowerów jest wprowadzony.

§ 3.

Podatek wynosi rocznie 10 zł. od roweru.

§ 4.

Do uiszczenia podatku obowiązani są właściciele, względnie posiadacze rowerów.

§ 5.

Za podstawę wymiaru podatku służy wykaz rowerów zarejestrowanych w Starostwie.

§ 6.

Podatek winien być zapłacony do Kasy Wydziału powiatowego w Kosowie w przeciągu 4 tygodni od dnia doręczenia płatnikowi nakazu płatniczego lub jego domownikom.

§ 7.

O wymierzonym podatku zostanie zawiadomiony każdy płatnik indywidualnie nakazem płatniczym.

§ 8.

Odwołanie w sprawach wymiaru i poboru tego podatku wnosić należy w czasie i w trybie przewidzianym w art. 48 ustawy z dnia 18. sierpnia 1923. (Dz. U. R. P. Nr. 44 poz. 747)

§ 9.

Wniesienie odwołania nie zwalnia płatnika od obowiązku uiszczenia podatku w przepisanym terminie.

§ 10.

Niewpłacenie podatku w terminie przepisanym pociąga za sobą doliczenie odsetek z łoki w wysokości przewidzianej w art. 2 ustawy z dnia 31. lipca 1924 r. (Dz U Nr. 73 poz 721), oraz ściągnięcie podatku w drodze przymusowej egzekucji. Koszta egzekucji obciążają płatnika według postanowień art 7 ustawy z dnia 31. lipca 1924 r. o pobieraniu od zaległości w podatku bezpośrednim, oraz w należytościach stemplowych kar za zwłokę, odsetek za odroczenie, tudzież kosztów egzekucyjnych (Dz. U. P. Nr. 73 poz. 721)

§ 11.

Winni wykroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu pociągnięci będą do odpowiedzialności z mocy art. 62—67 ustawy z dnia 12 sierpnia 1927. (Dz. U. R. P Nr 44 poz. 747) o zastosowaniu § 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26. stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 14 poz. 134).

§ 12.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Wydział powiatowy.

§ 13.

Statut niniejszy obowiązuje od 1. stycznia 1927.

Kosów, dnia 15. listopada 1927.

Kierownik Tymcz Zarządu Powiatu
Starosta: PAJĄCZKOWSKI wr.

Wydział powiatowy w Turce.

L. 4885. Turka, dnia 27. listopada 1927.

Wydział powiatowy w Turce n/Str. rozpisuje

KONKURS

na posadę Sekretarza Rady powiatowej w Turce n/Str. z terminem wnoszenia podań do dnia 15-go grudnia 1927 r

Do posady tej przywiązane są pobory według VII stopnia, szczebla „a" płac urzędników państwowych oraz 15% dodatek komunalny.

Ubiegający się o tę posadę zechcą złożyć w biurze tut. Wydziału powiatowego w terminie oznaczonym, swe podanie, przy dołączeniu:

1. Dowodu obywatelstwa Państwa Polskiego.
2. Metryki chrztu, że nie przekroczyli 40 r życia.
3. Świadectwa z ukończenia Wydziału prawniczego na jednym z Uniw rsytetów Państwa, oraz złożenia 3 ch egzaminów państwowych.
4. Krótkiego opisu życia.
5. Dowodu przynajmniej 2 letniej praktyki w dziale Samorządowym.

Posada ta będzie do objęcia od 1. stycznia 1928 i zostanie nadana na razie na przeciąg jednego roku prowizorycznie poczem po zadawalniającej jednorocznej służbie, może nastąpić stabilizacja.

Przewodniczący Wydziału powiatowego:

P. o. Sekretarza: LUDWIK DĘBICKI, wr.
Starosta: STANISŁAW CISŁO, wr.

Wydział powiatowy w Turce.

L. 4934. Turka, dnia 22. listopada 1927.

Wydział powiatowy w Turce n/Str. ogłasza

KONKURS

na dwie posady położnych (akuszerek) a to: w gminach Sokoliki i Turce powiatu Turczańskiego.

Do posady tej przywiązaną jest płaca 240 zł. (Dwieście czterdzieście zł) rocznie.

Kandydatki, reflektujące na te posady, mają dołączyć do podania:

1. Dowód obywatelstwa polskiego;
2. Metrykę chrztu że nie przekroczyły 40 r. życia;
3. Odpis świadectwa z ukończenia szkoły położnych;
4. Własnoręcznie napisany krótki życiorys;
5. Świadectwa z ewentualnych poprzednich posad.

Termin składania podań upływa z dniem 15. grudnia 1927 r.

Posada będzie do objęcia od dnia 1. stycznia 1928.

Przewodniczący Wydziału powiatowego

p. o. Sekretarza: Ludwik DĘBICKI wr.
Starosta: Stanisław CISŁO wr.

Na opróżnione gr. kat. probostwo patronatu państwowego w Pniowie zaprezentował Pan Wojewoda ks. Jana Winnickiego.

Województwo Stanisławowskie.

L. B. P. 6595/27.

Stanisławów, dnia 31. października 1927.

Stowarzyszenie „Łuh" w Rohatynie. — Rozwiązanie — Rekurs ministerjalny.

Po myśli § 27 ustawy z dnia 15. listopada 1867 Dz. p. p. Nr 134 podaję do publicznej wiadomości, że Stowarzyszenie ruchowo sportowe „Łuh" w Rohatynie, którego statut przyjąłem tut. reskryptem z dnia 25. sierpnia 1925 r. L. 11678/Prb. do wiadomości, zostało rozwiązane tut decyzją z dnia 17. maja 1927 L. B. P. 2947 zatwierdzoną reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 21. października 1927. Nr A A. 5464/Łuh z powodu przekroczenia określonego statutem zakresu — działania.

Za Wojewodę: KASPRZYK wr.

Województwo Stanisławowskie.
L. A. D. 12354 ex 1927.
Stanisławów, dnia 2. listopada 1927.

Dr. Dawid Wasserman w Kosmaczu. Prośba o koncesję na aptekę domową w Kosmaczu.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z dnia 18, grudnia 1906 dz. p. p. Nr. 5 z rokn 1907 podaję do powszechnej wiadomości, że Dr. Dawid Wasserman, lekarz okręgowy w Kosmaczu (powiat Peczeniżyn) wniósł dnia 15 czerwca 1927 r. do Województwa podanie o udzielenie mu zezwolenia na utrzymywanie apteki domowej w Kosmaczu.

Wzywam zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzy czuliby się w swej egzystencji zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki, by w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do właściwej władzy politycznej I szej instancji

Po upływie tego terminu wniesione przedstawienie nie będzie uwzględnione.

Za Wojewodę: NEUMAN wr

Pan Wojewoda nadał prawomocnie mag. farm. Zygmuntowi Łukasiewiczowi koncesję na otwarcie drugiej apteki publicznej w Kosowie.

PZETARG PUBLICZNY.

Po myśli reskryptu Ministerstwa Robót Publicznych z 24 października 1927. L XI.—3401 odbędzie się dnia 6. grudnia 1927. o godzinie 11 tej przed południem w garażu Państwowego Zarządu drogowego w Stanisławowie przy placu Trynitarskim (w starym budynku sądowym) ustny przetarg publiczny celem sprzedania jednego używanego motocykla marki fabrycznej „HAARLEY". Cena szacunkowa względnie wywoławcza 80 zł.

Poniżej ceny wywoławczej sprzedaż nie dojdzie do skutku.

Cena kupna musi być zaraz na miejscu uiszczona, a nabyty przedmiot w przeciągu trzech dni zabrany.

Zaznacza się, że po przeprowadzeniu licytacji Urząd Wojewódzki Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych nie bierze na siebie żadnej dalszej odpowiedzialności, ani za jakość sprzedanego przedmiotu, ani też z jakiegokolwiek innego tytułu.

Wyszczególniony motocykl można będzie oglądać w dniu licytacji od godziny 10 tej rano.

Ewentualnych wcześniejszych informacji można zasięgnąć w godzinach urzędowych w biurze Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych (III. p drzwi Nr. 137).

Dyrektor: Inż. F. POŁUDNIEWSKI wr.

W nocy z 6 na 7 listopada 1927 nieznani sprawcy włamali się do budynku Starostwa w Nadwórnie, skąd zabrali blankiety dowodów osobistych terminowych Serji A Nr. 211161 do 211170 i stałych Serji B Nr. 586207 do 586225, które niniejszem unieważniam.

Wojewoda Stanisławowski upoważnił Inż Rudolfa Dubickiego dekretem z dnia 31. października 1927. L. I. 4419/27. do wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego Przysięgę służbową złożył w Starostwie w Żydaczowie dnia 17. listopada 1927.

III.
Ruch służbowy.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej postanowieniem z dnia 28. X. 1927 zamianował Naczelnika Wydziału w V. st. sł. i Wicewojewodę Krakowskiego Dr. Aleksandra Morawskiego, Wojewodą Stanisławowskim w IV. st. sł.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł Starostę w VI st sł. Antoniego Pajączkowskiego z Kosowa do Stryja w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł Starostę w VII st. sł. Dr. Ludwika Ungera z Bohorodczan do Kosowa w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych zamianował urzędnika admin. I. kat. VII. st. sł. i kierownika Starostwa w Ostrołęce Dr. Józefa Nowaka Starostą w Bohorodczanach.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych powołał do służby czynnej pozostającego w stanie nieczynnym refer. VII. st. sł. Jarosława Czipczara i zamianował go referendarzem w VIII st. sł. przy Starostwie w Częstochowie

Pan Minister Spraw Wewn. zwolnił ze służby inspektora farmaceutycznego w VII st. sł. Józefa Antoniego (2-ga im) Kurkiewicza.

Pan Minister Rolnictwa przeniósł pow. lek. wet. w VII st sł. Eugenjusza Hirniaka na własną prośbę ze Starostwa w Nadwórnej do Starostwa w Tarnopolu.

Pan Wojewoda przeniósi refer. VIII st sł. Jana Jeżowskiego ze Starostwa w Stanisławowie do Urzędu Wojew.

Pan Wojewoda przeniósł urzędn. adm. I kat. VIII st. sł. Romana Lewickiego ze Śniatyna do Rohatyna i przeznaczył do służby w Starostwie w Rohatynie.

Pan Wojewoda przeniósł prow. urz. adm. I. kat. VIII st sł. Stanisława Janiszewskiego z Tłumacza do Doliny i przeznaczył do służby w Starostwie w Dolinie.

Pan Wojewoda przeniósł prow. urz adm. I. kat. VIII st sł. Józefa Razmusa z Doliny do Tłumacza i przeznaczył do służby w Starostwie w Tłumaczu.

Pan Wojewoda przeniósł prakt. adm I. kateg. Władysława Garlickiego z Urzędu Wojew. w Stanisławowie do Starostwa w Stanisławowie.

Pan Wojewoda przeniósł prow. pow. lekarza weter. VIII st sł. Inż. Kułakowskiego z Doliny do Nadwórnej i przeznaczył do służby w Starostwie w Nadwórnej

Pan Wojewoda zwolnił ze służby prakt. admin. I. kateg w Dziale O. L Inż. Mieczysława Medyńskiego.

Pan Wojewoda zamianował z dniem 1-go grudnia br. st. wachmistrza zawodowego Antoniego Ottona Chrzanowskiego prow. urzędnikiem administracyjnym III kategorji XII st. sł. i przeznaczył do służby w Urzędzie Wojewódzkim w Stanisławowie.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Ad 10624/Pwfa/27.

Unieważnia się papiery inwalidzkie wystawione na nazwisko Piotra Kraińskiego z Siwki Wojniłowskiej powiat Kałusz skradzione temuż z mieszkania w sierpniu 1927.

Unieważnia się niniejszem zgubioną przez nauczycielkę Freidę Helferową z Korszowa powiat Kołomyja legitymację kolejową, wydaną przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego dnia 1. stycznia 1926 r. do L. 1865/26.

Unieważnia się zgubiony dowód osobisty Nr. 701 Serja 049365, wydany przez Starostwo w Nadwórnie dnia 8. lipca 1925 r. na nazwisko Longina Lasiewicza.

Unieważnia się niniejszem legitymację urzędową Nr. 1253 wystawioną przez Wojewódzką Komandę P. P. w Stanisławowie, zagubioną przez post Piotra Purgała ze stanu tut. Komisarjatu P. P. w miesiącu wrześniu b. r

Sarze Berger urodzonej w r 1901 w Nadwórnie zamieszkałej w Stanisławowie skradziono paszport zagraniczny Serja E. 382404 wydany dnia 31 październike 1927 do L. 62440/27/774 pp przez Starostwo w Stanisławowie na wyjazd do Niemiec z ważnością do 31. stycznia 1928, który niniejszem unieważnia się

Okręgowy Urząd Ziemski we Lwowie.

Wydział Urządzeń Rolnych
Nr. R. 8512/27.

Lwów, dnia 16. listopada 1927.

Podaję do wiadomości, że mierniczemu przysięgłemu p. Inż. Karolowi Wilhelmiemu, zamieszkałemu we Lwowie ul. Kopernika 30 udzielone zostało na mocy § 110 rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z 7. grudnia 1926 r do ustawy z 28. grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz Ust. Rz. P. Nr. 8 z roku 1927 poz. 66)

upoważnienie

do zawodowego wykonywania czynności parcelacyjnych na każdoczesnym terenie działania Okręgowego Urzędu Ziemskiego we Lwowie.

Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego
we Lwowie
Dr. STANISŁAW ORZECHOWSKI m. p.

EDYKT.

Wdrożenie postępowania celem uznania za zaginionego bez własnej winy.

Abraham Markus vel Reiter, urodzony dnia 31. stycznia 1885 roku w gminie Bortków powiat Złoczów, woj Tarnopolskie, zamieszkały w Hnizdyczowie powiat Żydaczów, rel. mojżeszowej, żonaty, z zawodu: zarobnik, odszedł na wojnę w czasie ogólnej mobilizacji, służył przy 80 p p. b. a. austr. i od tego czasu nie dał o sobie wiadomości

Gdy od chwili jego wstąpienia do wojska zaginął wszelki znak o jego życiu, przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie śmierci, przeto wdraża się na prośbę żony jego Pepi Reiter, postępowanie celem uznania go za zaginionego.

Wydaje się wobec tego ogólne wezwanie do wszystkich, którzy posiadają wiadomości o zaginionym, mogące świadczyć o jego zaginieniu, względnie o jego istnieniu, aby o nich zawiadomili Powiatową Komendę Uzupełnień w Stryju, w ciągu trzech miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu.

Abrahama Markusa vel Reitera wzywa się, aby stawił się w niżej wymienionej Komendzie, lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu.

Powiatowa Komenda Uzupełnień
w Stryju

Stryj, dnia 19 października 1927 r.

Komendant P. K. U.
(—) ROSYWACZ major.

**TOWARZYSTWO
WIOSEK KOŚCIUSZKOWSKICH
Warszawa, Leszno 11.
Tel. 248—18**

**Konto P. K. O. Nr. 14.588
Nr.............**

O pomnik dla Kościuszki.

W dniu 15-go października b. r., w sam dzień sprowadzenia serca Tadeusza Kościuszki, do Stolicy Państwa, minęło sto dziesięć lat od chwili, kiedy to wielkie serce bić przestało.

133 lat znowu dzieli nas od czasu (od dnia 24 III 1794 roku), kiedy Kościuszko przysięgą swą na Rynku Krakowskim oficjalnie wobec świata zadokumentował, że naród Polski narzuconych sobie kajdan nie zniesie. W dniu 11 listopada b r święcić mamy dziewiątą rocznicę zakończenia tych walk o wolność i niepodległość Ojczyzny..

Na pamięć nasuwa się bardzo wiele uroczystych dat historycznych, związanych z imieniem Kościuszki, które należy uczcić gorąco, — nie próżnem słowem, a czynem

Kiedy w 1919 r. zebrał się Sejm odrodzonej Polski, nie zaniedbał obowiązku, ażeby na jednem z pierwszych posiedzeń wyrazić hołd pamięci Kościuszki i uchwalił, że najlepszym sposobem uczczenia Jego będzie postawienie Mu żywych pomników w postaci wzorowych wiosek sierocych pod nazwą Wiosek Kościuszkowskich Mają one być ogniskami gospodarczej i społecznej kultury wśród ludu wiejskiego, a zakłady wychowawcze tych Wiosek, t. j bursy i szkoły i gniazda rodzinne dla sierot objąć mają całe masy dzieci, które tutaj nauczą się czcić i kochać Kościuszkę.

Sejm uchwalił dać kosztem Państwa w Wioskach tych pomieszczenie dla 1.000 sierot, a organizowanie i prowadzenie Wiosek uchwalił powierzyć odpowiednim instytucjom społecznym pod kontrolą Rządu i społeczeństwa

W 1925 roku utworzone zostało specjalne Towarzystwo Wiosek Kościuszkowskich, jako związek instytucji i organizacji społecznych, państwowych i komunalnych, które w pracy swej wychowawczej przyjmują system rodzinnego wychowania sierot w gniazdach. Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej zasadniczo zgodziło się sprawę tworzenia jubileuszowej państwo-

wej fundacji powierzyć w ręce tego Towarzystwa i materjalnie dopomogło Towarzystwu wziąć (narazie w dzierżawę), majątek państwowy Rogóźno-Zamek na Pomorzu, upatrzony na stworzenie tam Wioski państwowej.

Kancelarja cywilna Pana Prezydenta Rzeczypospolitej listem z dnia 9 listopada 1926 roku zawiadomiła Zarząd TWK, że Pan Prezydent Rzeczypospolitej gorąco popiera myśl tworzenia Wiosek Kościuszkowskich.

Z polecenia Pana Marszałka Piłsudskiego, PP. Dowódcy Okręgów Korpusów zwrócili się do PP. Oficerów z zachętą, ażeby PP. Wojskowi dla uczczenia Kościuszki w Wioskach Kościuszkowskich zakupywali miejsca wieczyste dla swoich sierot Prawdopodobnie każde D. O. K. zechce utworzyć po jednem gnieździe na dziesięcioro sierot. Pieniądze na ten cel już wpływają.

W przewidywaniu, że związki komunalne również będą się starały uczcić Kościuszkę, Pan Minister Spraw Wewnętrznych na zlecenie Pana Prezesa Rady Ministrów zwrócił się w roku zeszłym za pośrednictwem PP. Wojewodów do przewodniczących sejmików i magistratów miast z zachętą, ażeby one przyłączyły się do akcji tworzenia Wiosek Kościuszkowskich, zapisały się na członków założycieli TWK., i w ramach tego Towarzystwa zakupiły dla sierot swoich miejsca wieczyste. Każde takie jedno miejsce wieczyste, kosztem 10.000 zł. ufundowane, daje prawo członkowi założycielowi TWK bezpłatnego już nadal wychowania stale jednego sieroty a na ogólnych zebraniach członków TWK. daje prawo jednego głosu przy wyborze władz TWK, przy zatwierdzaniu budżetów i t. d Dwa takie członkowskie udziały dają prawo dwóch głosów; dziesięć udziałów — dziesięć głosów i t. p Udziały mogą być wpłacane częściowo, w ciągu lat dziesięciu.

Wedle § 10 statutu TWK wszystkie pieniądze, wkładane przez członków na udziały, wzięte zostaną naprzód na utworzenie jednej Wioski Kościuszkowskiej. Po utworzeniu pierwszej Wioski zbiorowemi siłami wszystkich udziałowców TWK. dalsze wpływy użyte zostaną na stworzenie następnej Wioski. Ogólne zebranie członków założycieli ustanowi kolejność, w którem województwie następna Wioska ma być utworzona, a to w zależności od tego, którego województwa fundatorzy największą na ten cel złożyli ofiarę.

W roku zeszłym zapóźno zwrócono się do sejmików, budżety ich bowiem na 1926/27 rok były już uchwalone Ledwie 39 sejmików i magistratów dało wyraz swego zainteresowania, z czego ośm zaledwie zapisało się na członków założycieli, 31 na członków wspierających.

Zarząd Towarzystwa Wiosek Kościuszkowskich w tym roku ponawia swe starania. Do wszystkich sejmików, do miast i miasteczek wysyła swe odezwy i programowe broszury z prośbą i zachętą, ażeby przewodniczący związków komunalnych raz jeszcze teraz z okazji sprowadzenia Serca Kościuszki do Polski, wnieśli na porządek dzienny sprawę uczczenia Kościuszki w sposób, omawiany powyżej.

To Wielkie Serce chociaż bić przestało, bynajmniej nie zamarło Ono żyje w sercach i czynach wszystkich patrjotów po wszystkie dni walki o wolność i niepodległość. Ono żyć będzie i wciąż się będzie odradzało w duszach i sercach wychowańców Wiosek Kościuszkowskich, które **tam właśnie szczególnie"** mają się urabiać na miarę serca tego **„Obywatele bez skazy"** i **„prawdziwego człowieka.**

ZARZĄD TOWARZYSTWA
WIOSEK KOŚCIUSZKOWSKICH.

„Samorząd miejski". Zeszyt Nr. 9 za wrzesień 1927 r., organu Związku Miast Polskich miesięcznika „Samorząd Miejski" otwiera kolejna z cyklu jednolicie przez redakcję tego pisma opracowanych monografij miast — tym razem wyczerpująca monografja Myslenic, miasta powiatowego, odległego o cztery mile od od Krakowa. — Ozdabia monografję starożytny herb miasta, ilustrują zaś pracę fotografje — cztery widoki miasta. Ponieważ Redakcja „Samorządu Miejskiego" zwraca jak zwykle baczną uwugę na utrzymanie na należytym poziomie bibljografji naukowej, więc i do monografji m. Myślenic zebrana została odnośna bibljografja, którą stanowi zestawienie 18 ważniejszych prac, w całości lub częściowo poświęconych temu miastu.

W kronice z życia miast polskich zwracają uwagę: sprawozdania z działalności miast Wilna, Końskich, Zduńskiej Woli; sprawozdanie ze Zjazdu przedstawicieli instytucyj państwowych, samorządowych i społecznych w sprawie ogródków działkowych, odbytego w Poznaniu w dniu 3. lipca 1927 r., oraz wiadomość o poświęceniu w Brodnicy, jednem z najlepiej administrowanych miast Pomorza kaplicy-pomnika dla poległych w 1920 roku, oraz otwarcia w temże mieście nowego parku miejskiego (artykuł zilustrowany 4-ma fotografjami).

W kronice zagranicznej znajdujemy przedewszystkiem sprawozdanie wiceprezesa Związku Miast Dra J Zawadzkiego, z Walnego Zgromadzenia Międzynarodowego Związku Miast i Władz Samorządowych, odbytego w Bernie w dniu 16—18 lipca 1927 r, delegacja Związku Miast Polskich złożona z pp. J Zawadzkiego, J Włodka i T Toeplitza, wzięła czynny udział w obradach Walnego Zgromadzenia, m i. przedstawiła własny projekt rozdziału wydatków między zrzeszone związki. Uzupełnia kronikę zagraniczną interesujące sprawozdanie p Toeplitza z eksperymentalnej wystawy mieszkaniowej w Stuttgarcie.

Wrześniowy zeszyt „Samorządu Miejskiego" zakańcza obfity dział sprowozdań z książek oraz czasopism krajowych i zagranicznych

Z drukarni i litografji St. Chowańca w Stanisławowie.

[illegible]

Ta [illegible]

[illegible] i prawdziwego zabarwienia.

[illegible]

„Semantyki [illegible]". [illegible]

[illegible]

W czasie [illegible]

Zarząd Towarzystwa [illegible] w tym roku [illegible] i programowe [illegible]

NADZWYCZAJNY DODATEK
DO WOJEWÓDZKIEGO DZIENNIKA URZĘDOWEGO Nr. 13.
z dnia 12. grudnia 1927.

STATUT

Uzdrojowiska w Jaremczu, wydany rozporządzeniem Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie, z dnia 2. września 1927 LW. 39.068/27 na mocy ustawy krajowej z dnia 11. października 1908 Dz. U. kr. Nr. 133 w porozumieniu z Urzędem Wojewódzkim w Stanisławowie,

§ 1. Na mocy zezwolenią, udzielonego rozporządzeniem Wojewody Stanisławowskiego, z dnia 12. sierpnia 1927, L. Z. P. 2275/27 zostało utworzone uzdrojowisko (stacja klimatyczna) w Jaremczu.

§ 2. Uzdrojowisko obejmuje: gminę Jaremcze i tę część gm Jamna, która od tunelu kolejowego grawituje ku Jaremczu.

§ 3. Organami uzdrowiska są:
a) komisja klimatyczna,
b) lekarz klimatyczny,

§ 4. Komisja klimatyczna składa się z następujących członków:
1. Delegata Województwa,
2. Delegata Tymczasowego Wydziału Samorządowego,
3. Każdorazowego Naczelnika gminy Jaremcze,
4. Po jednym delegacie Zarządu gminnego w Jaremczu i Jamnie,
5. Lekarza klimatycznego,
6. Naczelnika Wydziału Zdrowia Województwa względnie jego zastępcy Inspektora lekarskiego,
7. Delegata lekarzy w uzdrowisku w czasie sezonu praktykujących,
8. Delegata Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego (Oddziału Stanisławowskiego),
9. Delegata gości,
10. Delegata właścicieli will składających się przynajmniej z pięciu pokojów.

Delegatów gminy wybiera Rada gminna w myśl obowiązującej ordynacji wyborczej.

Delegata Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego wybiera Wydział Towarzystwa.

Właściciele will i lekarza, wybierają swoich delegatów na zebraniach zwołanych ku temu celowi przez przewodniczącego Komisji klimatycznej, w ten sposób wybierają corocznie w pierwszej połowie lipca swojego delegata goście bawiący.

Czas urzędowania delegata gości trwa jeden rok, innych delegatów do komisji trzy lata, naczelnika gminy przez czas okresu wyborczego. W razie ustąpienia lub śmierci, którego z delegowanych członków komisji, ma przewodniczący zarządzić wybór uzupełniający.

Członek Komisji klimatycznej traci mandat w wypadku zasądzenia za zbrodnię lub przestępstwa z chęci zysku oraz przestępstwa przeciw moralności publicznej, a winien być zawieszony w prawach członka na czas pozostawania w śledztwie z powodu wymienionych czynów karygodnych. W tym ostatnim wypadku powołuje się zastępcę.

Komisja klimatyczna może w razie potrzeby wzmocnić się przez przybranie znawców lecz ci mają jedynie głos doradczy.

Starosta Nadwórniański lub w jego zastępstwie delegowany urzędnik, lekarz powiatowy, oraz urzędnicy Województwa delegowani dla zbadania stosunków w uzdrojowisku, mają prawo brać udział w obradach komisji i każdej chwili przemawiać, lecz nie głosują wyjąwszy, gdy który z nich jest mianowany członkiem komisji klimatycznej.

§ 5. Przewodniczącego komisji mianuje Wojewoda z pomiędzy członków komisji. Przewodniczący zwołuje posiedzenia komisji zwyczajne i nadzwyczajne, czuwa nad należytem wykonaniem uchwał komisji, zastępuje komisję na zewnątrz i wspólnie z drugim członkiem komisji podpisuje wszelkie pisma wychodzące z komisji.

Przewodniczący ma prawo wstrzymać wykonanie tych uchwał komisji, które sprzeciwiają się istniejącym ustawom i przepisom, lub które przekraczają zakres działania komisji statutem niniejszym oznaczony. W takim razie winien on najdalej do dni ośmiu odnieść się do Wojewody o rozstrzygnięcie sprawy.

§ 6. Każdego roku na pierwszem posiedzeniu wybiera komisja klimatyczna na rok jeden z pośród swych członków zastępcę przewodniczącego i gospodarza.

Zastępca przewodniczącego wchodzi podczas nieobecności przewodniczącego we wszelkie jego prawa i obowiązki. Gospodarza obowiązkiem jest wspierać przewodniczącego, wzgl. jego zastępcę w wykonaniu uchwał komisji.

Na tem samem posiedzeniu i na rok mają być zamianowani urzędnicy komisji (sekretar-skarbnik).

§ 7. Zadaniem komisji w ogólności jest staranie o jaknajpomyślniejszy rozwój uzdrowiska stacji klimatycznej o wygody i rozrywki dla gości, oraz czuwania nad tem, aby uzdrowisko skądkolwiek szkody nie doznało.

W szczególności komisja klimatyczna:

1) zawiaduje funduszem klimatycznym w granicach przeznaczenia tego funduszu (§ 14 niniejszego statutu),

2) stara się o rozwój środków komunikacyjnych do uzdrowiska prowadzących, celem ułatwienia i powiększenia frekwencji gości,

3) wymierza i pobiera taksy i opłaty w granicach oznaczonych § 11 niniejszego statutu i w wyjątkowych wypadkach uwalnia od uiszczenia tych taks i opłat,

4) utrzymuje biuro najmu mieszkań i pośredniczy w zamawianiu i wynajmywaniu tychże,

5) czyni wnioski co do zmiany taks i opłat, co do regulaminu najmu mieszkań, co do cen mieszkań i cenników wogóle, prowadzi w tym celu księgę życzeń zażaleń dla użytku gości,

6) zawiaduje szpitalem, względnie innym zakładem humanitarnym, gdyby taki ze składek publicznych lub z darów i legatów w Jaremcu został utworzony,

7) czuwa na dobrocią sprzedawanych artykułów żywności jako to: mięsa, wędlin, jarzyn, grzybów, owoców, nabiału i t. p., nad dobrocią wody do picia, niemniej nad wyszynkiem gorących napojów jako to: wina, piwa, rumu, wódki i t. p, azali nie zawierają zdrowiu szkodliwych składników, wreszcie czuwa nad przyrządzaniem artykułów żywności w piekarniach, restauracjach, cukierniach i mleczarniach,

8) czuwa nad przestrzeganiem należytej czystości i porządku w obrębie uzdrowiska tak na ulicach. placach, drogach, dróżynach spacerowych, jak niemniej w dzielnicach domóstw, służących do użytku gości.

9) czuwa nad tem, by zwierzchność gminna nie dozwalała na wznoszenie takich budowli, któreby ze względów zdrowotnych bądź z braku bezpieczeństwa od ognia szkodę dla gości przynieść mogły, niemniej winna baczyć na to, by w zabudowywaniu miejscowości zachowywano pewne linje regulacyjne i aby domy mieszkalne przeznaczone dla gości, odpowiadały wymogom hygjeny,

10) czuwa nad tem, by w razie wybuchu choroby zakaźnej w obrębie uzdrowiska Zwierzchność gminna bezzwłocznie zarządziła wszystko co w myśl obowiązujących ustaw i przepisów dla stłumienia tej choroby jest wskazane,

11) czuwa nad utrzymaniem porządku co do furmanek i samochodów i wydaje furmanom i szoferom książeczki polecające,

12) gdyby zwrócenie uwagi Zwierzchności gminnej ze strony komisji na dostrzeżone braki lub niebezpieczeństwo w sprawach powyżej w ustępach 6-tym do 10-go nie odniosło pożądanego skutku ma komisja klimatyczna prawo i obowiązek odnieść się do Władz wyższych o zarządzenie usunięcia złego.

§ 8. Pora lecznicza (sezon) trwa przez cały rok.

§ 9. Komisja klimatyczna odbywa swe posiedzenie przynajmniej raz na miesiąc

Dzień i godzinę, kiedy posiedzenie ma się odbyć oraz szczegółowy porządek dzienny oznaczy przewodniczący i zarządzi, by zaproszenie pisemne na trzy dni przed posiedzeniem każdemu członkowi doręczone było.

Oprócz tego przewodniczący ma prawo w sprawach nagłych zwołać nadzwyczajne posiedzenie komisji, a obowiązany jest to czynić na żądanie czterech członków komisji.

Posiedzenia Komisji są poufne.

Komisja nie może powziąć uchwały, jeżeli na posiedzeniu oprócz przewodniczącego lub zastępcy niema przynajmniej sześciu członków.

Przewodniczący głosuje tylko w razie równości głosów a wtenczas głos jego rozstrzyga.

Z każdego posiedzenia ma być spisany protokół, zawierający oprócz nazwisk obecnych na posiedzeniu opisanie sprawy będącej przedmiotem obrad, wniosek referenta i wynik głosowania z treściwem umotywowaniem, względnie naprowadzeniem głosów sprzeciwiających się powziętej uchwale. Protokoły obrad mają być należycie przechowane.

§ 10. Regulamin czynności, w którym mianowicie ma być sposób pobierania dochodów i pokrywania wydatków szczegółowo określony uchwala komisja klimatyczna w granicach niniejszego statutu. Za kasę odpowiada skarbnik. Trzy razy do roku ma przewodniczący prawo wspólnie z drugim członkiem komisji przeprowadzić niespodziewanie szkontrum kasy.

§ 11. Fundusz kuracyjny powstaje:

1) z dotychczasowego majątku stacji klimatycznej,

2) z taks, pobieranych od gości — Komisja ma prawo pobierania od gości, przebywających nad sześć dni w obręcie stacji po 10 zł od osoby a po 15 zł od rodziny.

Do rodziny należą; mąż, żona, synowie nieżonaci i córki niezamężne.

3) z opłat od przedsiębiorstw, widowisk, zabaw, koncertów i t p.

Komisji przysługuje prawo pobierania od właścicieli domów gościom odnajmywanych (względnie od takich dzierżawców, którzy domy gościom podnajmują) opłat w następującej wysokości:

a) od domów złożonych z 5 pokojów 20 zł,

b) od domów złożonych z 5—10 pokojów 40 zł,

c) od domów powyżej 10 pokojów 100 zł.

Komisja ma nadto prawo od wszelkich innych przedsiębiorstw w obrębie stacji klimatycznej, które ciągną zyski z gości stacji klimatycznej, pobierać opłatę za każdy rezon od 1 zł do 100 zł, zatem od kupców, restauratorów, furmanów i t. p. i to według swego uznania co do wysokości tej opłaty w każdym poszczególnym wypadku. Opłata ma być pobierana odrębnie za każde przedsiębiorstwo, chociaż by jedna osoba kilka różnorodnych przedsiębiorstw posiadała.

4) z opłat pobieranych za używanie urządzeń, utrzymywanych kosztem funduszu klimatycznego,

5) z grzywien jakie na rzecz funduszu klimatycznego przyznane zostaną, wreszcie

6) z datków dobrowolnych i zapisów.

W razie potrzeby udaje się komisja o przymusowe ściągnięcie opłat lub taks do władzy politycznej w myśl ces. rozporządzenia z dnia 20. kwietnia 1854 (Dz. p. L. 96).

§ 12. Od opłaty taksy wolni są:

Lekarze oraz ich rodziny, członkowie Wydziału Towarz Tatrzańskiego, właściciele domów w obrębie stacji klimatycznej położonych, tudzież ich najbliżsi członkowie rodziny chociażby tylko czasowo w Jaremczu przebywali, dalej dzieci niżej lat 10 i służba obojej płci. Bony i nauczyciele prywatni nie są wolni od taksy.

Ubodzy opatrzeni świadectwem właściwych władz zatwierdzonem przez Starostwo nie opłacają taksy.

Urzędnicy państwowi i samorządowi oraz ich rodziny korzystają z 50% zniżki taksy kuracyjnej.

§ 13. Właściciele mieszkań, wynajmowanych gościom obowiązani są natychmiast po przybyciu gościa podać mu blankiet kartki meldunkowej, dopilnować wypełnienia przez niego rubryk tej kartki i przesłać ją w ciągu 24 godzin Komisarjatowi P. P., względnie osobie przez komisję do przyjmowania kart meldunkowych ustanowionej.

Najdalej w 24 godzin po wyjeździe lub przeprowadzeniu się gościa, właściciel mieszkania winien donieść o tem komisji i złożyć kartkę meldunkową.

W razie zaniedbania tego obowiązku będą wynajmujący mieszkanie pociągnięci przez właściwą władzę do odpowiedzialności w myśl przepisów meldunkowych, a nadto winni są zwrócić komisji szkodę przez ich zaniedbanie wynikłą — względnie uiścić taksę o ile osoba niezameldowana obowiązana była do płacenia.

§ 14. Funduszu kuracyjnego używać wyłącznie należy:

1. na pokrycie zobowiązań dotychczas na funduszu stacji klimatycznej ciążących,

2. na pokrycie wydatków połączonych z pobieraniem i zawiadywaniem taks i opłat,

3. na przyczynienie się w razie potrzeby do budowy i utrzymania dróg i innych środków komunikacyjnych, uznanych za ważne dla ułatwienia i powiększenia frekwencji gości uzdrowiska,

4. na koszta utrzymania muzyki conajmniej przez czas dwu miesięcy t. j. w czasie od pierwszych dni lipca do pierwszych dni września,

5. na wydawnictwo listy gości stacji klimatycznej,

6. na koszta urządzenia i utrzymania ogrodu, parku, chodników, koszta skrapiania ulic i ścieżek używanych do spacerów przez gości,

7. na utrzymanie stałej stacji meteorologicznej,

8. na utrzymanie czytelni,

9. na koszta oświetlenia uzdrowiska,

10. na płace i remuneracje dla lekarza, urzędników i sług komisji klimatycznej i koszta utrzymania kancelarji komisji.

11. wreszcie na pokrycie wydatków, poniesionych wskutek uchwały komisji w celu uprzyjemnienia gościom pobytu w stacji klimatycznej i w celu upiększenia Jaremcza.

§ 15. Komisja obowiązana jest prowadzić dokładny inwentarz całego swojego majątku i tego, który jej bądź przez gminę bądź przez kogo innego dla użytku gości w zarząd oddany zostanie zatem domów, parków, ogrodów, sprzętów i t. p. i odpowiedzialną jest za utratę majątku oddanego jej w zarząd.

§ 16. Z końcem miesiąca września każdego roku obowiązana jest komisja klimatyczna uchwalić preliminarz dochodów i wydatków na rok następny i wraz z umotywowaniem przedłożyć go Tymczasowemu Wydziałowi Samorządowemu, który wspólnie z Urzędem Wojewódzkim w Stanisławowie preliminarz ten zatwierdza.

§ 17. Z końcem każdego roku, a najpóźniej z końcem miesiąca stycznia następnego roku składa komisja z zarządu funduszem kuracyjnym rachunek Tymczasowemu Wydziałowi Samorządowemu i Urzędowi wojewódzkiemu.

Niezależnie od tego mają być zamknięcia rachów w czasie powyższym przesłane Starostwu i Wydziałowi powiatowemu w Nadwórnej, niemniej wszystkim członkom komisji, a nadto w miejscu przystępnem w miesięcu sierpniu wszystkim gościom do przejrzenia wyłożone.

§ 18. Wojewoda obowiązany jest czuwać nad tem, aby funduszu klimatycznego nie używano na pokrycie innych wydatków, prócz wymienionych w § 14 niniejszego statutu, a w tym celu ma on prawo żądać od komisji wszelkich wyjaśnień do poszczególnych pozycji zamknięcia kasowego, a ewentualnie zarządzić zwrot niewłaściwie wydanych z funduszu klimatycznego pieniędzy.

Przeciw temu ostatniemu zarządzeniu przysługuje komisji klimatycznej prawo rekursu do Ministerstwa spraw wewnętrznych.

§ 19. Za zachowanie obowiązujących przepisów, jakoteż niniejszego statutu, odpowiedzialnym jest każdoczesny przewodniczący komisji klimatycznej względnie jego zastępca.

§ 20. Przeciw uchwałom i zarządzeniom komisji służy prawo odwołania się do Tymczasowego Wydziału Samorządowego w ciągu dni 14, który po wysłuchaniu opinji Województwa załatwia takie odwołania ostatecznie.

§ 21. Wojewodzie przysługuje prawo mianowania inspektora w celu państwowego nadzoru nad wykonaniem policji miejscowej.

§ 22. Lekarz klimatyczny jest doradcą zawodowym komisji klimatycznej, przez nią mianowanym a zatwierdzonym przez Wojewodę.

Obowiązki lekarza i jego kwalifikacje określa osobna instrukcja wydana przez Wojewodę.

Lekarz klimatyczny może być zarazem lekarzem gminnym w myśl ustawy z 2. lutego 1891 (dz. u. kr. l. 17.) jeżeli władze powołane obowiązek ten mu powierzą:

§ 22. W razie udowodnionego zaniedbania obowiązków przez lekarza, lub działania jego na szkodę uzdrowiska, może komisja klimatyczna lekarzowi w miesięcu wrześniu każdego roku wymówić posadę, przeciw temu zarządzeniu przysługuje jednak lekarzowi prawo rekursu w terminie w § 20. niniejszego statutu oznaczonym do Wojewody.

Jeżeli Wojewoda zatwierdzi uchwałę powyższą komisji, lub jeżeli po przeprowadzeniu dochodzenia z własnej inicjatywy przekona się, że lekarz klimatyczny zaniedbuje swoje obowiązki instrukcją nań włożone, lub nawet wbrew niej działa, i ta władza cofnie swe zarządzenia, udzielone lekarzowi przy jego mianowaniu, w takim razie pozostaje na swej posadzie aż do pierwszego czerwca następnego roku

W razie uzasadnionych powodów, może być lekarz klimatyczny na wniosek komisji natychmiast usunięty.

Lekarz klimatyczny chcąc opuścić swą posadę, musi o tem trzy miesiące naprzód komisję klimatyczną uwiadomić i obowiązany jest przez ten czas pełnić swe obowiązki.

§ 24. Gdyby z jakichkolwiek przyczyn stacja klimatyczna w Jaremczu istnieć przestała, majątek po niej pozostały przechodzi na rzecz ubogich.

Tymczasowy Wydział Samorządowy:

Przewodniczący: KĘDZIOR

Członek TWS.:

STATUT

uzdrowiska w Worochcie, wydany rozporządzeniem Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie z dnia 2. września 1927 r., LW. 39.068/27 na mocy ustawy krajowej z 11. października 1908, Dz. U. kr. Nr. 133 w porozumieniu z Urzędem w Wojewódzkim w Stanisławowie.

§ 1. Na mocy zezwolenia, udzielonego rozporządzeniem Wojewody Stanisławowskiego z dnia 12 go sierpnia 1908 r., L. Z. P 2275/27 zostało utworzone uzdrowisko (stacja klimatyczna) w Worochcie.

§ 2. Uzdrowisko obejmuje granice terytorjalne gminy Worochty.

§ 3. Organami uzdrowiska są:

a) komisja klimatyczna
b) lekarz klimatyczny.

§ 4. Komisja klimatyczna składa się z następujących członków:

1. Delegata Województwa
2. Delegata Tymcz. Wydziału Samorządowego.
3. Każdorazowego Naczelnika gminy.
4. Delegata Rady gminnej w Worochcie.
5. Lekarza klimatycznego.
6. Naczelnika Wydziału Zdrowia Województwa względnie jego zastęp y Inspektora lekarskiego.
7. Delegata lekarzy w uzdrowisku w czasie sezonu praktykujpcych
8. Delegata Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego (Oddziału Stanisławowskiego).
9. Delegata gości.
10. Delegata właścicieli will składających się przynajmniej z pięciu pokojów.

Delegatów gminy wybiera Rada gminna w myśl obowiązującej ordynacji wyborczej.

Delegata Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego wybiera Wydział Towarzystwa

Właściciele will i lekarza, wybierają swoich delegatów na zebraniach zwołanych ku temu celowi przez przewodniczącego Komisji klimatycznej, w ten sposób wybierają corocznie w pierwszej połowie lipca swojego delegata goście bawiący.

Czas urzędowania delegata gości trwa jeden rok, innych delegatów do komisji trzy lata, naczelnika gminy przez czas okresu wyborczego. W razie ustąpienia lub śmierci, którego z delegowanych członków komisji, ma przewodniczący zarządzić wybór uzupełniający.

Członek Komisji klimatycznej traci mandat w wypadku zasądzenia za zbrodnię lub przestępstwa z chęci zysku oraz przestępstwa przeciw moralności publicznej, a winien być zawieszony w prawach członka na czas pozostawania w śledztwie z powodu wymienionych czynów W tym ostatnim wypadku powołuje się zastępcę.

Komisja klimatyczna może w razie potrzeby wzmocnić się przez przybranie znawców lecz ci mają jedynie głos doradczy.

Starosta Nadwórniański lub w jego zastępstwie delegowany urzędnik, lekarz powiatowy, oraz urzędnicy Województwa delegowani dla zbadania stosunków w uzdrojowisku, mają prawo brać udział w obradach komisji i każdej chwili przemawiać, lecz nie głosują wyjąwszy, gdy który z nich jest mianowany członkiem komisji klimatycznej.

§ 5. Przewodniczącego komisji mianuje Wojewoda z pomiędzy członków komisji. Przewodniczący zwołuje posiedzenia komisji zwyczajne i nadzwyczajne, czuwa nad należytem wykonaniem uchwał komisji, zastępuje komisję na zewnątrz i wspólnie z drugim członkiem komisji podpisuje wszelkie pisma wychodzące z komisji.

Przewodniczący ma prawo wstrzymać wykonanie tych uchwał komisji, które sprzeciwiają się istniejącym ustawom i przepisom, lub które przekraczają za kres działania komisji statutem niniejszym oznaczony. W takim razie winien on najdalej do dni ośmiu odnieść się do Wojewody o rozstrzygnięcie sprawy

§ 6 Każdego roku na pierwszem posiedzeniu wybiera komisja klimatyczna na rok jeden z pośród swych członków zastępcę przewodniczącego i gospodarza.

Zastępca przewodniczącego wchodzi podczas nie obecności przewodniczącego we wszelkie jego prawa i obowiązki. Gospodarza obowiązkiem jest wspierać przewodniczącego, wzgl. jego zastępcę w wykonaniu uchwał komisji.

Na tem samem posiedzeniu i na rok mają być zamianowani u zędnicy komisji (sekretar-skarbnik).

§ 7 Zadaniem komisji w ogólności jest staranie o jaknajpomyślniejszy rozwój uzdrowiska stacji klimatycznej o wygody i rozrywki dla gości, oraz czuwania nad tem, aby uzdrowisko skądkolwiek szkody nie doznało.

W szczególności komisja klimatyczna:

1) zawiaduje funduszem klimatycznym w granicach przeznaczenia tego funduszu (§ 14 niniejszego statutu),

2) stara się o rozwój środków komunikacyjnych do uzdrowiska prowadzących, celem ułatwienia i powiększenia frekwencji gości,

3) wymierza i pobiera taksy i opłaty w granicach oznaczonych § 11 niniejszego statutu i w wyjątkowych wypadkach uwalnia od uiszczenia tych taks i opłat,

4) utrzymuje biuro najmu mieszkań i pośredniczy w zamawianiu i wynajmywaniu tychże,

5) czyni wnioski co do zmiany taks i opłat, co do regulaminu najmu mieszkań, co do cen mieszkań i cenników wogóle, prowadzi w tym celu księgę życzeń zażaleń dla użytku gości,

6) zawiaduje szpitalem, względnie innym zakładem humanitarnym, gdyby taki ze składek publicznych lub z darów i legatów w Worochcie został utworzony,

7) czuwa na dobrocią sprzedawanych artykułów żywności jako to: mięsa, wędlin, jarzyn, grzybów, owoców, nabiału i t p., nad dobrocią wody do picia, niemniej nad wyszynkiem gorących napojów jako to: wina, piwa, rumu, wódki i t. p, azali nie zawierają zdrowiu szkodliwych składników, wreszcie czuwa nad przyrządzaniem artykułów żywności w piekarniach, restauracjach, cukierniach i mleczarniach,

8) czuwa nad przestrzeganiem należytej czystości i porządku w obrębie uzdrowiska tak na ulicach, placach, drogach, drożynach spacerowych, jak niemniej w dzielnicach domóstw, służących do użytku gości.

9) czuwa nad tem, by zwierzchność gminna nie dozwalała na wznoszenie takich budowli, któreby ze względów zdrowotnych bądź z braku bezpieczeństwa od ognia szkodę dla gości przynieść mogły, niemniej winna baczyć na to, by w zabudowywaniu miejscowości zachowywano pewne linje regulacyjne i aby domy mieszkalne przeznaczone dla gości, odpowiadały wymogom hygjeny,

Instrukcja

dla lekarza klimatycznego w Jaremczu

wydana przez Wojewodę Stanisławowskiego rozporządzeniem z dnia 22. listopada 1927. L. Z. P. 3725 w myśl § 11. ustawy krajowej z dnia 11. października 1908. (Dz. U. Kr. Nr. 133).

§ 1.

Lekarz klimatyczny zawiaduje sprawami uzdrowiska, jest doradcą fachowym komisji klimatycznej i stałym członkiem tej komisji.

§ 2.

Lekarz chcący uzyskać posadę lekarza uzdrowiskowego w Jaremczu musi dosiadać następujące warunki:

a) prawo obywatelstwa polskiego
b) dyplom lekarski i zezwolenie uprawniające do wykonywania praktyki lekarskiej w Państwie Polskiem
c) nieskazitelny charakter
d) najmniej jednoletnią praktykę szpitalną
e) pierwszeństwo mają ci, którzy się wykażą fachową znajomością leczenia chorób płucnych.

§ 3.

Obowiązkiem lekarza klimatycznego w ogólności będzie starać się wszelkiemi siłami o rozwój uzdrowiska.

§ 4.

Lekarz klimatyczny utrzymuje pod swym bezpośrednim nadzorem i opieką pod względem lekarskim wszelkie urządzenia lekarskie, które jako środki lecznicze w uzdrowisku istnieją lub dopiero wprowadzone będą.

§ 5.

Lekarz klimatyczny winien czuwać nad utrzymaniem w czystości ziemi, wody i powietrza w uzdrowisku, a zatem winien dążyć do osuszenia wilgotnych gruntów, do zadrzewienia miejsc ogołoconych z drzew i krzewów, do należytego usuwania nieczystości z placów, ulic i z obrębu zabudowań mieszkalnych, winien starać się o zaopatrzenie zakładu w dobrą wodę do picia, wreszcie czuwać nad przestrzeganiem przepisów budowlanych i zdrowotnych.

§ 6

Lekarz klimatyczny jest obowiązany wspólnie z naczelnikiem gminy w różnych odstępach czasu dokonywać niespodziewanie rewizji wszystkich lokalów, w których artykuły żywności i napoje bywają przechowywane, sporządzane lub sprzedawane, badać ażali nie zawierają zdrowiu szkodliwych składników, lub też czy przez nieodpowiednie przechowywanie lub przez sporządzanie w nieodpowiednich naczyniach nie nabiorą własności zdrowiu szkodliwych. Przekonawszy się o ich szkodliwości, winien wskazać komisji klimatycznej względnie zwierzchności gminnej, które z tych artykułów żywności lub napojów mają być usunięte od spożycia Jeżeli komisja dostarczy lekarzowi odpowiednich środków, winien on urządzić podręczną pracownię do doraźnego badania artykułów żywności i napojów.

§ 7.

Lekarz klimatyczny czuwa nad stanem zdrowia mieszkańców i nad śmiertelnością w rejonie zdrojowym i w razie stwierdzenia przypadku choroby zakaźnej względnie zaraźliwej, lub też w razie zachodzącego podejrzenia o takąż chorobę, czuwa nad tem, by zwierzchność gminna zarządziła wszelkie środki zaradcze, celem ograniczenia tej choroby i by je bezzwłocznie wykonano. W razie urządzenia szpitala z konieczności dla pomieszczenia kogo z gości dotkniętego chorobą zakaźną, obejmuje lekarz klimatyczny leczenie w tym szpitalu, pod jego kierownictwem odbywa się desinfekcja mieszkań, sprzętów i odzieży chorych dotkniętych chorobą zakaźną.

§ 8.

Lekarz klimatyczny obowiązany jest każdemu choremu w uzdrowisku przebywającemu bez względu na stan i zamożność tegoż, udzielać rady i pomocy lekarskiej. W tym celu powinien on oznaczyć stałe godziny tak przed południem jak i popołudniu, w których w biurze swojem udziela porady lekarskiej, a oprócz tego w miarę potrzeby odwiedzać chorych po domach, czy to w dzień czy w nocy.

Chorym prawdziwie ubogim, zaopatrzonym w świadectwa ubóstwa ma udzielać porady i pomocy bezpłatnie, czy to w swem biurze czy też nie mogącym wychodzić z domu z powodu choroby, w ich mieszkaniu.

§ 9.

Zbieranie spostrzeżeń meteorologicznych przez czas sezonu kuracyjnego i podawanie zebranych dat do wiadomości lekarzy należy do obowiązków lekarza uzdrowiska.

§ 10.

Nie mniej jest obowiązany zbierać spostrzeżenia co do wyniku leczenia rożnych chorób w uzdrowisku i spostrzeżenia swe podawać do wiadomości lekarzy w sposób jaki uzna za właściwy.

§ 11.

Lekarz klimatyczny nie może wydalać się z uzdrowiska nawet na jeden dzień bez pozostawienia w swem zastępstwie innego lekarza do praktyki w Państwie Polskiem uprawnionego, o czem powinien jednak komisję klimatyczną zawiadomić.

W razie gdyby jego nieobecność miała trwać dłużej niż trzy dni, winien się postarać o pozwolenie na wyjazd od przewodniczącego komisji klimatycznej.

§ 12.

Lekarz klimatyczny winien po skończonym roku najpóźniej do dnia 1. marca opracować sprawozdanie ze swych spostrzeżeń poczynionych w ciągu sezonu co do urządzeń leczniczych w uzdrowisku, swe wnioski co do ulepszeń tam niezbędnie pożądanych i uwagi swe co do postanowień statutu i niniejszej instrukcji. Sprawozdanie to ma być przedłożone w dwóch egzemplarzach wprost Wojewodzie. Nadto winien lekarz klimatyczny za pośrednictwem komisji klimatycznej przedłożyć Starostwu w pierwszej połowie stycznia wykaz statystyczny o ruchu chorych w uzdrowisku.

§ 13.

Jeżeli komisja klimatyczna dostarczy lekarzowi klimatycznemu odpowiednich środków, winien on przedsiębrać podróże, tak dla zwiedzenia innych miejscowości klimatycznych, jakoteż celem zniesienia się z lekarzami praktykującemi w większych miastach, aby ich zapoznać z ulepszeniami zaprowadzonemi w uzdrowisku i nawzajem poznać ich życzenia co do wprowadzenia nowych ulepszeń w uzdrowisku.

Instrukcja

dla lekarza klimatycznego w Worochcie

wydana przez Wojewodę Stanisławowskiego rozporządzeniem z dnia 22. listopada 1927. L. Z. P. 3725 w myśl § 11. ustawy krajowej z dnia 11. października 1908. (Dz. U. Kr. Nr. 133).

§ 1.

Lekarz klimatyczny zawiaduje sprawami uzdrowiska, jest doradcą fachowym komisji klimatycznej i stałym członkiem tej komisji.

§ 2.

Lekarz chcący uzyskać posadę lekarza uzdrowiskowego w Worochcie musi posiadać następujące warunki:

a) prawo obywatelstwa polskiego
b) dyplom lekarski i zezwolenie uprawniające do wykonywania praktyki lekarskiej w Państwie Polskiem
c) nieskazitelny charakter
d) najmniej jednoletnią praktykę szpitalną
e) pierwszeństwo mają ci, którzy się wykażą fachową znajomością leczenia chorób płucnych.

§ 3.

Obowiązkiem lekarza klimatycznego w ogólności będzie starać się wszelkiemi siłami o rozwój uzdrowiska.

§ 4.

Lekarz klimatyczny utrzymuje pod swym bezpośrednim nadzorem i opieką pod względem lekarskim wszelkie urządzenia lekarskie, które jako środki lecznicze w uzdrowisku istnieją lub dopiero wprowadzone będą.

§ 5.

Lekarz klimatyczny winien czuwać nad utrzymaniem w czystości ziemi, wody i powietrza w uzdrowisku, a zatem winien dążyć do osuszenia wilgotnych gruntów, do zadrzewienia miejsc ogołoconych z drzew i krzewów, do należytego usuwania nieczystości z placów, ulic i z obrębu zabudowań mieszkalnych, winien starać się o zaopatrzenie zakładu w dobrą wodę do picia, wreszcie czuwać nad przestrzeganiem przepisów budowlanych i zdrowotnych.

§ 6

Lekarz klimatyczny jest obowiązany wspólnie z naczelnikiem gminy w różnych odstępach czasu dokonywać niespodziewanie rewizji wszystkich lokalów, w których artykuły żywności i napoje bywają przechowywane, sporządzane lub sprzedawane, badać ażali nie zawierają zdrowiu szkodliwych składników, lub też czy przez nieodpowiednie przechowywanie lub przez sporządzanie w nieodpowiednich naczyniach nie nabiorą własności zdrowiu szkodliwych. Przekonawszy się o ich szkodliwości, winien wskazać komisji klimatycznej względnie zwierzchności gminnej, które z tych artykułów żywności lub napojów mają być usunięte od spożycia Jeżeli komisja klimatyczna dostarczy lekarzowi odpowiednich środków, winien on urządzić podręczną pracownię do doraźnego badania artykułów żywności i napojów.

§ 7.

Lekarz klimatyczny czuwa nad stanem zdrowia mieszkańców i nad śmiertelnością w rejonie zdrojowym i w razie stwierdzenia przypadku choroby zakaźnej względnie zaraźliwej, lub też w razie zachodzącego podejrzenia o takąż chorobę, czuwa nad tem, by zwierzchność gminna zarządziła wszelkie środki zaradcze, celem ograniczenia tej choroby i by je bezzwłocznie wykonano. W razie urządzenia szpitala z konieczności dla pomieszczenia kogo z gości dotkniętego chorobą zakaźną, obejmuje lekarz klimatyczny leczenie w tym szpitalu, pod jego kierownictwem odbywa się desinfekcja mieszkań, sprzętów i odzieży chorych dotkniętych chorobą zakaźną.

§ 8.

Lekarz klimatyczny obowiązany jest każdemu choremu w uzdrowisku przebywającemn bez względu na stan i zamożność tegoż, udzielać rady i pomocy lekarskiej. W tym celu powinien on oznaczyć stałe godziny tak przed południem jak i popołudniu, w których w biurze swojem udziela porady lekarskiej, a oprócz tego w miarę potrzeby odwiedzać chorych po domach, czy to w dzień czy w nocy.

Chorym prawdziwie ubogim, zaopatrzonym w świadectwa ubóstwa ma udzielać porady i pomocy bezpłatnie, czy to w swem biurze czy też nie mogącym wychodzić z domu z powodu choroby, w ich mieszkaniu.

§ 9.

Zbieranie spostrzeżeń meteorologicznych przez czas sezonu kuracyjnego i podawanie zebranych dat do wiadomości lekarzy należy do obowiązków lekarza uzdrowiska.

§ 10.

Nie mniej jest obowiązany zbierać spostrzeżenia co do wyniku leczenia rożnych chorób w uzdrowisku i spostrzeżenia swe podawać do wiadomości lekarzy w sposób jaki uzna za właściwy.

§ 11.

Lekarz klimatyczny nie może wydalać się z uzdrowiska nawet na jeden dzień bez pozostawienia w swem zastępstwie innego lekarza do praktyki w Państwie Polskiem uprawnionego, o czem powinien jednak komisję klimatyczną zawiadomić.

W razie gdyby jego nieobecność miała trwać dłużej niż trzy dni, winien się postarać o pozwolenie na wyjazd od przewodniczącego komisji klimatycznej.

§ 12.

Lekarz klimatyczny winien po skończonym roku najpóźniej do dnia 1. marca opracować sprawozdanie ze swych spostrzeżeń poczynionych w ciągu sezonu co do urządzeń leczniczych w uzdrowisku, swe wnioski co do ulepszeń tam niezbędnie pożądanych i uwagi swe co do postanowień statutu i niniejszej instrukcji. Sprawozdanie to ma być przedłożone w dwóch egzemplarzach wprost Wojewodzie. Nadto winien lekarz klimatyczny za pośrednictwem komisji klimatycznej przedłożyć Starostwu w pierwszej połowie stycznia wykaz statystyczny o ruchu chorych w uzdrowisku.

§ 13.

Jeżeli komisja klimatyczna dostarczy lekarzowi klimatycznemu odpowiednich środków, winien on przedsiębrać podróże, tak dla zwiedzenia innych miejscowości klimatycznych, jakoteż celem zniesienia się z lekarzami praktykującemi w większych miastach, aby ich zapoznać z ulepszeniami zaprowadzonemi w uzdrowisku i nawzajem poznać ich życzenia co do wprowadzenia nowych ulepszeń w uzdrowisku.

10) czuwa nad tem, by w razie wybuchu choroby zakaźnej w obrębie uzdrowiska Zwierzchność gminna bezzwłocznie zarządziła wszystko co w myśl obowiązujących ustaw i przepisów dla stłumienia tej choroby jest wskazane,

11) czuwa nad utrzymaniem porządku co do furmanek i samochodów i wydaje furmanom i szoferom książeczki polecające,

12) gdyby zwrócenie uwagi Zwierzchności gminnej ze strony komisji na dostrzeżone braki lub niebezpieczeństwo w sprawach powyżej w ustępach 6-tym do 10-go nie odniosło pożądanego skutku ma komisja klimatyczna prawo i obowiązek odnieść się do Władz wyższych o zarządzenie usunięcia złego.

§ 8. Pora lecznicza (sezon) trwa przez cały rok.

§ 9. Komisja klimatyczna odbywa swe posiedzenie przynajmniej raz na miesiąc

Dzień i godzinę, kiedy posiedzenie ma się odbyć oraz szczegółowy porządek dzienny oznaczy przewodniczący i zarządzi by zaproszenie pisemne na trzy dni przed posiedzeniem każdemu członkowi doręczone było

Oprócz tego przewodniczący ma prawo w sprawach nagłych zwołać nadzwyczajne posiedzenie komisji, a obowiązany jest to czynić na żądanie czterech członków komisji.

Posiedzenia Komisji są poufne.

Komisja nie może powziąć uchwały, jeżeli na posiedzeniu oprócz przewodniczącego lub zastępcy niema przynajmniej sześciu członków.

Przewodniczący głosuje tylko w razie równości głosów a wtenczas głos jego rozstrzyga.

Z każdego posiedzenia ma być spisany protokół, zawierający oprócz nazwisk obecnych na posiedzeniu opisanie sprawy będącej przedmiotem obrad, wniosek referenta i wynik głosowania z treściwem umotywowaniem, względnie naprowadzeniem głosów sprzeciwiających się powziętej uchwale. Protokoły obrad mają być należycie przechowane.

§ 10. Regulamin czynności, w którym mianowicie ma być sposób pobierania dochodów i pokrywania wydatków szczegółowo określony uchwala komisja klimatyczna w granicach niniejszego statutu. Za kasę odpowiada skarbnik. Trzy razu do roku ma przewodniczący prawo wspólnie z drugim członkiem komisji przeprowadzić niespodziewanie szkontrum kasy.

§ 11. Fundusz kuracyjny powstaje:

1) z dotychczasowego majątku stacji klimatycznej,

2) z taks, pobieranych od gości — Komisja ma prawo pobierania od gości, przebywających nad sześć dni w obręcie stacji po 10 zł od osoby a po 15 zł od rodziny.

Do rodziny należą: mąż, żona, synowie nieżonaci i córki niezamężne.

3) z opłat od przedsiębiorstw, widowisk, zabaw, koncertów i t p.

Komisji przysługuje prawo pobierania od właścicieli domów gościom odnajmywanych (względnie od takich dzierżawców, którzy domy gościom podnajmują) opłat w następującej wysokości:

a) od domów złożonych z 5 pokojów 20 zł,

b) od domów złożonych z 5—10 pokojów 40 zł,

c) od domów powyżej 10 pokojów 100 zł.

Komisja ma nadto prawo od wszelkich innych przedsiębiorstw w obrębie stacji klimatycznej, które ciągną zyski z gości stacji klimatycznej, pobierać opłatę za każdy sezon od 1 zł do 100 zł, zatem od kupców, restauratorów, furmanów i t. p. i to według swego uznania co do wysokości tej opłaty w każdym poszczególnym wypadku. Opłata ma być pobierana odrębnie za każde przedsiębiorstwo, chociaż by jedna osoba kilka różnorodnych przedsiębiorstw posiadała.

4) z opłat pobieranych za używanie urządzeń, utrzymywanych kosztem funduszu klimatycznego,

5) z grzywien jakie na rzecz funduszu klimatycznego przyznane zostaną, wreszcie

6) z datków dobrowolnych i zapisów.

W razie potrzeby udaje się komisja o przymusowe ściągnięcie opłat lub taks do władzy politycznej w myśl ces. rozporządzenia z dnia 20. kwietnia 1854 (Dz p L 96).

§ 12. Od opłaty taksy wolni są:

Lekarze oraz ich rodziny, członkowie Wydziału Towarz Tatrzańskiego, właściciele domów w obrębie stacji klimatycznej położonych, tudzież ich najbliżsi członkowie rodziny chociażby tylko czasowo w Worochcie przebywali, dalej dzieci niżej lat 10 i służba obojej płci. Bony i nauczyciele prywatni nie są wolni od taksy.

Ubodzy opatrzeni świadectwem właściwych władz zatwierdzonem przez Starostwo nie opłacają taksy.

Urzędnicy państwowi i samorządowi oraz ich rodziny korzystają z 50% zniżki taksy kuracyjnej.

§ 13 Właściciele mieszkań, wynajmowanych gościom obowiązani są natychmiast po przybyciu gościa podać mu blankiet kartki meldunkowej, dopilnować wypełnienia przez niego rubryk tej kartki i przesłać ją w ciągu 24 godzin Komisarjatowi P. P., względnie osobie przez komisję do przyjmowania kart meldunkowych ustanowionej.

Najdalej w 24 godzin po wyjeździe lub przeprowadzeniu się gościa, właściciel mieszkania winien donieść o tem komisji i złożyć kartkę meldunkową.

W razie zaniedbania tego obowiązku będą wynajmujący mieszkanie pociągnięci przez właściwą władzę do odpowiedzialności w myśl przepisów meldunkowych, a nadto winni są zwrócić komisji szkodę przez ich zaniedbanie wynikłą — względnie uiścić taksę o ile osoba niezameldowana obowiązana była do płacenia.

§ 14. Funduszu kuracyjnego używać wyłącznie należy:

1. na pokrycie zobowiązań dotychczas na funduszu stacji klimatycznej ciążących,

2. na pokrycie wydatków połączonych z pobieraniem i zawiadywaniem taks i opłat,

3. na przyczynienie się w razie potrzeby do budowy i utrzymania dróg i innych środków komunikacyjnych, uznanych za ważne dla ułatwienia i powiększenia frekwencji gości uzdrowiska,

4 na koszta utrzymania muzyki conajmniej przez czas dwu miesięcy t. j. w czasie od pierwszych dni lipca do pierwszych dni września,

5. na wydawnictwo listy gości stacji klimatycznej,

6. na koszta urządzenia i utrzymania ogrodu, parku, chodników, koszta skrapiania ulic i ścieżek używanych do spacerów przez gości,

7. na utrzymanie stałej stacji meteorologicznej,

8. na utrzymanie czytelni,

9 na koszta oświetlenia uzdrowiska,

10. na płace i remuneracje dla lekarza, urzędników i sług komisji klimatycznej i koszta utrzymania kancelarji komisji.

11. wreszcie na pokrycie wydatków, poniesionych wskutek uchwały komisji w celu uprzyjemnienia gościom pobytu w stacji klimatycznej i w celu upiększenia Worochty.

§ 15. Komisja obowiązana jest prowadzić dokładny inwentarz całego swojego majątku i tego, który jej bądź przez gminę bądź przez kogo innego dla użytku gości w zarząd oddany zostanie zatem domów, parków, ogrodów, sprzętów i t. p. i odpowiedzialną jest za utratę majątku oddanego jej w zarząd.

§ 16. Z końcem miesiąca września każdego roku obowiązana jest komisja klimatyczna uchwalić preliminarz dochodów i wydatków na rok następny i wraz z umotywowaniem przedłożyć go Tymczasowemu Wydziałowi Samorządowemu, który wspólnie z Urzędem Wojewódzkim w Stanisławowie preliminarz ten zatwierdza.

§ 17. Z końcem każdego roku, a najpóźniej z końcem miesiąca stycznia następnego roku składa komisja z zarządu funduszem kuracyjnym rachunek Tymczasowemu Wydziałowi Samorządowemu i Urzędowi wojewódzkiemu.

Niezależnie od tego mają być zamknięcia rachów w czasie powyższym przesłane Starostwu i Wydziałowi powiatowemu w Nadwórnej, niemniej wszystkim członkom komisji, a nadto w miejscu przystępnem w miesięcu sierpniu wszystkim gościom do przejrzenia wyłożone.

§ 18. Wojewoda obowiązany jest czuwać nad tem, aby funduszu klimatycznego nie używano na pokrycie innych wydatków, prócz wymienionych w § 14 niniejszego statutu, a w tym celu ma on prawo żądać od komisji wszelkich wyjaśnień do poszczególnych pozycji zamknięcia kasowego, a ewentualnie zarządzić zwrot niewłaściwie wydanych z funduszu klimatycznego pieniędzy.

Przeciw temu ostatniemu zarządzeniu przysługuje komisji klimatycznej prawo rekursu do Ministerstwa spraw wewnętrznych.

§ 19. Za zachowanie obowiązujących przepisów, jakoteż niniejszego statutu, odpowiedzialnym jest każdoczesny przewodniczący komisji klimatycznej względnie jego zastępca.

§ 20. Przeciw uchwałom i zarządzeniom komisji służy prawo odwołania się do Tymczasowego Wydziału Samorządowego w ciągu dni 14, który po wysłuchaniu opinji Województwa załatwia takie odwołania ostatecznie.

§ 21 Wojewodzie przysługuje prawo mianowania inspektora w celu państwowego nadzoru nad wykonaniem policji miejscowej

§ 22 Lekarz klimatyczny jest doradcą zawodowym komisji klimatycznej, przez nią mianowanym a zatwierdzonym przez Wojewodę.

Obowiązki lekarza i jego kwalifikacje określa osobna instrukcja wydana przez Wojewodę

Lekarz klimatyczny może być zarazem lekarzem gminnym w myśl ustawy z 2. lutego 1891 (dz. u. kr. l. 17.) jeżeli władze powołane obowiązek ten mu powierzą:

§ 22. W razie udowodnionego zaniedbania obowiązków przez lekarza, lub działania jego na szkodę uzdrowiska, może komisja klimatyczna lekarzowi w miesięcu wrześniu każdego roku wymówić posadę, przeciw temu zarządzeniu przysługuje jednak lekarzowi prawo rekursu w terminie w § 20. niniejszego statutu oznaczonym do Wojewody.

Jeżeli Wojewoda zatwierdzi uchwałę powyższą komisji, lub jeżeli po przeprowadzeniu dochodzenia z własnej inicjatywy przekona się że lekarz klimatyczny zaniedbuje swoje obowiązki instrukcją nań włożone, lub nawet wbrew niej działa, i ta władza cofnie swe zarządzenia, udzielone lekarzowi przy jego mianowaniu, w takim razie pozostaje na swej posadzie aż do pierwszego czerwca następnego roku

W razie uzasadnionych powodów, może być lekarz klimatyczny na wniosek komisji natychmiast usunięty.

Lekarz klimatyczny chcąc opuścić swą posadę, musi o tem trzy miesiące naprzód komisję klimatyczną uwiadomić i obowiązany jest przez ten czas pełnić swe obowiązki.

§ 24. Gdyby z jakichkolwiek przyczyn stacja klimatyczna w Worochcie istnieć przestała, majątek po niej pozostały przechodzi na rzecz ubogich.

Tymczasowy Wydział Samorządowy:

Przewodniczący: KĘDZIOR

Członek TWS.:

Z drukarni i litografji St. Chowańca w Stanisławowie.